

nærmere og mindre Fragt end til Spanien, hvormod Sydeuropa og Amerika ikke have mere Fragt til Spanien, end vi til England. Spanien kan derfor vistnok ikke betragtes som noget gunstigt Marked at aabne os i denne Konkurrence med Sydeuropa og Amerika.

Der næst er der Skibsfarten. Det forholder sig, som den høitærede Minister bemærkede, saaledes, at Skibsfartstraktaten ikke vil træde i Kraft, medmindre ogsaa Handelsstraktaten træder i Kraft. Skibsfartstraktaten skulde altsaa være Hovedbetalingen for Handelsstraktaten. Det vil da vistnok have nogen Interesse at oplyse, hvor stor den danske Skibsfart paa Spanien har været hidtil, og da skal jeg atter holde mig til Aaret 1882, som er det sidste Aar, for hvilket der foreligger Oplysninger, og som vistnok maa kunne lægges til Grund. Af danske Skibe til spanske Havne, hvor der er danske Konsuler, er der i 1882 indløbet 90 med Ladning og 15 uden Ladning, de første med en Drægtighed af 23,310 Tons, de sidste af 3,427 Tons, og fra spanske Havne, hvor danske Konsuler ere ansatte, ere afgaaede af danske Skibe 40 med Ladning med en Drægtighed af 14,786 Tons og 48 uden Ladning med en Drægtighed af 29,397 Tons. Det er ikke nogen stor Skibsfart, om man end dertil kunde sige, at den maaske vil kunne udnyttes videre, men altsaa stor eller betydelig er den ikke. I dette Forhold staaer Danmark forinden Traktatens Afslutning ugunstigere end Spanien, efterjom Spanien har ingen eller saa godt som ingen Skibsfart paa Danmark, hvilket jo hidrører derfra, at Varer, der indføres paa spanske Skibe, maa betale en Tillægsafgift, hvormod de danske Skibe ikke betale nogen saadan, men Spanien synes jo ikke at have nogen Tilbøielighed for eller Interesse i at sætte nogen videre Skibsfart i Gang herpaa. Det vil nu imidlertid være at tage under Overveielse, om de Fordele, Handelsstraktaten og Søfartstraktaten kunne bringe den danske Handel og Skibsfart, i Virkeligheden ville kunne opveie de Ulemper, som jeg tidligere har tilladt mig at paapege. Jeg antager dog, at der vil være endnu flere Oplysninger at indhente herom end de, der hidtil have foreligget, og jeg antager ogsaa, at denne Sag vil blive henvist til et Udvalg, hvor alle disse Sager kunne tages under alvorlig Overveielse. Ligesom den høitærede Regering ikke uden Hesitation er gaaet til Afslutningen af denne Traktat, saaledes vil man vistnok heller ikke fra Rigsdagens Side kunne gaa til at stadfæste den for sit Bedkommende uden efter en meget alvorlig Drøftelse, og en saadan haaber jeg vil finde Sted i et Udvalg.

Finanzministeren (Estrup): Jeg ønsker fragt at gjøre en Bemærkning i Anledning af en Betænkelse, som den ærede sidste Taler fremkom med, nemlig den, at Vedtagelsen af Handelstraktaten vilde bringe en væsentlig Forstyrrelse ind i Revisionsarbejdet, om jeg saa maa kalde det, det vil sige Arbejdet paa at tilveiebringe en Revision af Toldloven. Jeg kan ikke være enig med den ærede Taler deri. Jeg ser ikke rettere, end at der ikke er det Allermindste til Hinder for, at det af Regeringen forelagte Forslag til en Revision af Toldloven bliver vedtaget fuldstændig uforandret, kun naturligvis med den midlertidige Bestemmelse, at i disse 3 Aar, hvor Handelstrakten varer, finder denne Nedsættelse Sted paa disse Varer. Det er det Hele, og jeg vil dertil sige, at det vilde have været en ren Betsignelse for os under disse Forhandlinger, dersom det var lykkedes os at tilendebringe Revisionen af Toldloven, inden Forhandlingerne begyndte, thi det er netop det, der i saa høi en Grad har tyngt Forhandlingerne, at vi stode lavt paa disse Poster, saa at det ikke blev betragtet som nogen Indrømmelse fra vor Side, naar vi forpligtede os til at bevare en lavere Told end vore Nabolande f. Ex. paa Sydfrugter, idet man sagde: I staa allerede lavt, og vi ville paa ingen Maade admittere nogen som helst Forhøielse i det nu Bestaaende. Havde vi forud faaet gennemført Revisionen af Toldloven, og havde vi altsaa staaet paa en høiere Frugtold og Vintold, ja, saa vilde hele dette Arbejde for at opnaa en Overenskomst med Spanien have været i allerhøieste Grad lettet. Jeg tror tværtimod at maatte udtale, at den Erfaring, vi her have gjort af den her foreliggende Handelstraktat, maatte være en afgjort, en væsentlig Spore til, at vi skyndte os med inderst muligt at blive færdige med den almindelige Revision af Toldloven. — Den Vanstuelighed, som den ærede Taler fremhævede, at den fuldstændige Ophævelse af Salttolden vilde bringe, naar den ikke gik Haand i Haand med en Ophævelse af Ruktolden, maa jeg tilstaa, at jeg ikke vurderer saa høit som det ærede Medlem, men saa Meget er dog ganske klart, at det ikke paa nogen Maade kan være nogen afgjørende Indvending imod Vedtagelsen af Handelstraktaten, thi er man enig om, at den fuldstændige Ophævelse af Salttolden gennem Handelstraktaten for disse 3 Aar stiller Saltraffinaderierne her i Landet saa ugunstig i disse Aar, at de have et billigt Krav paa nogen Lettelse, saa er det den letteste Sag af Verden at lade dem tilflyde saadan Lettelse. Denne Indvending mod Vedtagelsen af Handelstraktaten kan jeg ikke erkjende. At